

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/92/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223201742
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4223201742.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v spore žalobkýň: 1/ A. B., C. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXX/X, XXX XX F., 2/ A. G., C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX H. XXX, 3/ G. B., C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, XXX XX E., J. C., žalobkyne zastúpené: JUDr. Karina Gőghová, PhD., advokátka, so sídlom Eötvösa 1/14, 945 01 Komárno, IČO: 50 875 825, proti žalovanému: C. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XX/XX, XXX XX E., zastúpený: JUDr. Jaroslav Veis, advokát, so sídlom Štefánikova 22, 949 01 Nitra, IČO: 34 039 554, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiťovi, o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti I. a II. výroku uznesenia Okresného súdu Komárno č. k. 5C/1/2023 – 383 zo dňa 29. 05. 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 5C/1/2023 – 383 zo dňa 29. 05. 2024 v napadnutej časti I., II. a súvisiaceho IV. výroku p o t v r d z u j e.

II. Žalobkyňa v 2. rade m á proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením dočasne zakázal žalovanému vstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXX, na pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 886 m2 Záhrada, pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 111 m2 Zastavaná plocha a nádvorie, pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 189 m2 Zastavaná plocha a nádvorie, zapísaný Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX, okres: F., obec: H., katastrálne územie: H., a pozemok evid. katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 101 m2 Zastavaná plocha a nádvorie, a pozemok evid. katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 732 m2 Záhrada, zapísaný Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX, okres: F., obec: H., katastrálne územie: H. do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej pod sp. zn. 5C/1/2023 (I. výrok). Ďalej uložil žalovanému, aby sa nepribližoval k žalobkyňi 2/ A. G., C. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX, XXX XX H., na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov do právoplatného skončenia vo veci samej vedenej pod sp. zn. 5C/1/2023 s výnimkou úkonov v trestných konaniach a civilných konaniach (II. výrok), návrh žalobkyne v 2. rade v ostatnej časti zamietol (III. výrok) a žalobkyňi 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (IV. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 324 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 326 ods. 1, ods. 2, § 337 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 11, § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v časti trov konania s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo zistené, že žalobkyňa v 1. rade sa v predmetnej veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 5C/1/2023 domáha určenia vlastníckeho práva k podielu 1/4 k nehnuteľnostiam, vedených Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX, okres: F., obec: H., katastrálne územie: H., ako: pozemok evidovaný na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 886 m² záhrada, pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 111 m² zastavaná plocha a nádvorie, pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 189 m² zastavaná plocha a nádvorie a stavba – rodinný dom so súpisným číslom XXX (postavený na pozemku evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 189 m² zastavaná plocha a nádvorie a na pozemku evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 101 m²).

Žalobkyne v 1. až 3. rade sa domáhajú určenia, že podiel 1/4 k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam patrí do dedičstva po neb. G. B., rodné priezvisko: B., dátum narodenia: XX. XX. XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXX, adresa trvalého pobytu K. C., XXX XX F., E. XXX/X, občan SR, zomrelý dňa XX. XX. XXXX. Žalobkyňa v 2. rade a žalovaný sú v súčasnosti podieloví spoluvlastníci domu v H., každý v podiele 1/2 k celku, na základe darovacej zmluvy zo dňa 04. 09. 2006 s dodatkami. Žalobkyňa v 2. rade a žalovaný sú v súčasnosti bezpodieloví spoluvlastníci pozemkov evid. Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX, okres: F., obec: H., katastrálne územie: H., ako: pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 101 m² zastavaná plocha a nádvorie (na ktorom stojí časť rodinného domu), pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXX/X o výmere 732 m² záhrada (záhrada prislúcha k rodinnému domu) – ďalej tieto nehnuteľnosti len ako „dom v H.“. Dom v H. slúži ako obydlie žalobkyni v 2. rade, ktorá ho užíva a býva v ňom so spoločným synom H. G., nar. XX. XX. XXXX. Žalobkyňa v 2. rade a žalovaný boli manželia. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 23. 03. 2021, sp. zn. 12Pc/25/2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23. 03. 2021. Počas manželstva obývali dom spoločne. Žalovaný sa už pred rozvodom odsťahoval z domu v H. a žalobkyňa v 2. rade spolu s deťmi zostali žiť v dome v H.. Súčasťou domu v H. je aj priestor pre parkovanie osobných motorových vozidiel (garáž). Táto garáž nie je samostatnou stavbou a vstup k nej je cez pozemky, na ktorých je dvor prislúchajúci k rodinnému domu a vstup do rodinného domu. Napriek tomu, že žalovaný nebýva v dome v H., tieto pravidelne a bez súhlasu žalobkyne v 2. rade každý deň navštevuje, užíva ich, vstupuje na pozemky, do „garáže“, to aj napriek tomu, že ho žalobkyňa v 2. rade, ako aj syn H. viackrát požiadali, aby tak nekonal, rešpektujúc ich odlúčenie. Žalovaný je vlastníkom nehnuteľností evid. Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX, okres: F., obec: E., katastrálne územie: E., ako: pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXXX/X o výmere 118 m² zastavaná plocha a nádvorie, pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXXX/X o výmere 137 m² záhrada, pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXXX/XX o výmere 59 m² zastavaná plocha a nádvorie, pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXXX/XX o výmere 47 m² zastavaná plocha a nádvorie, pozemok evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXXX/XX o výmere 362 m² zastavaná plocha a nádvorie, stavba – rodinný dom so súpisným číslom XX, postavený na pozemku evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXXX/X o výmere 118 m² zastavaná plocha a nádvorie, stavba – prístavba k rod. domu so súpisným číslom XX, postavená na pozemku evid. na katastrálnej mape ako parcela registra „C“, parc. č. XXXX/XX o výmere 59 m² zastavaná plocha a nádvorie a parc. č. XXXX/XX o výmere 47 m² zastavaná plocha a nádvorie, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve v podiele 1/1 k celku žalobkyne v 2. rade a žalovaného. Žalovaný je aj výlučným vlastníkom nehnuteľností v podiele 1/1 k celku evid. Okresným úradom Komárno, kat. odbor, na liste vlastníctva č. XXXX, okres, obec, k. ú. F. zap. ako byt č. XX o celkovej podlahovej ploche 66,73 m², umiestnený vo vchode č. XX, na X. poschodí obytného domu so súp. č. XXX, k bytu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu 6673/676761 na spoločných častiach a zariadeniach obytného domu a na príslušenstve k bytu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu 6673/676761 na zastavanom pozemku evid. na kat. mape ako parcela reg. „C“ parc. č. XXX/X o výmere 1 959 m² zastavaná plocha a nádvorie.

Z obsahu zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že dňa 22. 05. 2024 žalobkyňa v 2. rade podala na žalovaného trestné oznámenie na tom skutkovom základe, že dňa 22. 05. 2024 v čase o 9.00 hod. malo dôjsť k odovzdaniu vozidla L. M., ktoré žalovaný neoprávnene používal. Dňa 22. 05. 2024 o 8.45 hod., keď so synom odchádzali z domu do E., videli, že žalovaný je v garáži v H.. Žalobkyňa v 2. rade išla za ním do garáže, ktorá bola otvorená, povedala mu iba toľko, aby išiel do E. a dal synovi auto, nič iné mu nepovedala. On ju vtedy sotil jednou rukou v podstate do pleca, chcel ju odstrániť z garáže, pritom nebola v jeho tesnej blízkosti, nakoľko sa ho bojí. Pristúpil zrazu k nej a sotil ju tak, že sa udrela o tam stojace

auto, chcel jej vytrhnúť mobilný telefón z ruky, to sa mu ale nepodarilo. Nepričítne kričal slová „vypadni odtiaľto, špina, sviňa, zničila si mi život“, vulgárne jej nadával, avšak viac si nepamätá, bola v šoku, bola akoby zamrznutá, lebo sa ho bojí. Zatiaľ syn sedel v aute, keď začal žalovaný kričať, prišiel za nimi, aj na neho kričal, nech aj on vypadne, že nie je jeho synom, aby si zobral svoje auto. Syn žalobkyne v 2. rade tiež podal trestné oznámenie na žalovaného. Okresné riaditeľstvo PZ Komárno, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Komárno, vedie trestné konanie pod ČVS: ORP-360/KN-KN-2024. Na základe podaného trestného oznámenia a skutočnosti, že žalovaný sa už voči žalobkyni v 2. rade v minulosti viackrát dopustil protiprávneho konania, za čo bol aj právoplatne postihnutý v priestupkovom konaní, OČTK vykázali žalovaného zo spoločného obydlija na dobu 14 dní podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.

Súd prvej inštancie poukazujúc na predložené listinné dôkazy dospel k záveru, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi žalobkyňou v 2. rade a žalovaným a uložiť žalovanému povinnosť nevstupovať do rodinného domu v H. spolu s dvorom a garážou, kde žalobkyňa býva a zdržiava sa, a to napriek tomu, že predmetná nehnuteľnosť tvorí ich podielové spoluvlastníctvo. Prvoinštančný súd vyhovel návrhu aj v časti týkajúcej sa nepribližovania sa k žalobkyni v 2. rade, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný je osobou dôvodne podozrivou z násilia vo vzťahu k žalobkyni v 2. rade, ako aj to, že zakázaným správaním žalovaného by mohla byť ohrozená jej telesná alebo duševná integrita. Súd mal za to, že obmedzenie priblíženia z dôvodu možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity súvisiacej s dôvodným podozrením z násilia žalovaného voči žalobkyni v 2. rade na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov je primerané aj v súvislosti s okolnosťami bežného života. Za primeranú a jej dostatočne ochraňujúcu vzdialenosť považoval súd vzdialenosť 10 metrov. Preto súd návrh v prevyšujúcej časti žiadaného obmedzenia priblíženia zamietol. Nariadené obmedzenie priblíženia sa nevzťahuje na úkony v trestnom a občianskoprávnom konaní. Súd prvej inštancie preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako dôvodnému s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1, 2 písm. f) a h/ CSP. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia mal súd za dôvodné podozrenie z násilia voči žalobkyni v 2. rade, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti jeho uznesenia. Súd zároveň poukázal na to, že je irelevantné, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutej nehnuteľnosti. Prípadné obmedzenie výkonu vlastníckeho práva má v tomto prípade legitímny účel, ktorý je do značnej miery zdôraznený verejným záujmom. Samotné obmedzenie je pritom dočasné, čo vyplýva priamo zo znenia právnej normy. Súd prvej inštancie mal za to, že v zmysle § 330 CSP a s poukazom na Dôvodovú správu k CSP, len vo výnimočných prípadoch možno nariadiť neodkladné opatrenie na určitý čas, pričom sa preferuje zrušenie neodkladného opatrenia rozhodnutím súdu, ktorý skonštatuje, že účinky neodkladného opatrenia pominuli. Napriek vyššie uvedenému, súd nariadil neodkladné opatrenie s časovým obmedzením do právoplatného skončenia predmetnej veci a bez uloženia povinnosti žalobkyni v 2. rade podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, a to z dôvodu, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa v 2. rade podala už do prebiehajúceho konania. Predmetným uznesením o nariaďovaní neodkladného opatrenia by malo podľa názoru súdu prvej inštancie dôjsť k dočasnej úprave pomerov medzi stranami, teda k ochrane telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne v 2. rade, a to až do právoplatného skončenia predmetného konania. Súd zároveň poučil tak žalobkyňu v 2. rade, ako aj žalovaného, že môžu podať žalobu vo veci samej (domáhať sa nároku na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia alebo nároku na navrátenie do pôvodného stavu) a o právnych následkoch s tým spojených.

V ostatnej časti (vypratanie hnutelných vecí – vraky osobných motorových vozidiel, a komunálny odpad a eventuálneho návrhu) súd návrh zamietol na tom skutkovom základe, že zo strany žalobkyne v 2. rade nedošlo k predloženiu dôkazov preukazujúcich poskytnutie neodkladnej úpravy pomerov.

Súd prvej inštancie priznal žalobkyni v 2. rade plnú náhradu trov konania vzhľadom na jej úspech v konaní, ktorý považoval za plný úspech, i keď časť návrhu zamietol, nakoľko zamietajúca časť návrhu je v nepomere k jej úspechu – vyhovneniu návrhu.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP. Uviedol, že uznesenie o dočasnom zákaze vstupovať do domu, ktorý počas manželstva reálne sám postavil, a ktorého je bezpodielovým spoluvlastníkom, je založené na nepravdivom tvrdení žalobkyne v 2. rade. Už zo samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že zo strany žalobkyne v 2. rade dochádza k úmyselnému porušeniu jej povinností, ktoré jej určuje § 150 CSP a dochádza k situácii, že v rodinnom dome, ktorý v rámci BSM patrí aj žalovanému, sa bez jeho súhlasu zdržiava partner alebo milenec žalobkyne v 2. rade E. E.. Taktiež bez jeho súhlasu býva v jeho dome pravdepodobne aj žalobkyňa v 1. rade a žalobkyňa v 3. rade. Žalobkyňa

v 1. rade má prítom trvalý pobyt v F., E. XXX/X a žalobkyňa v 3. rade má trvalý pobyt v E., I. XXX/XX. Namietal, že žalobkyňa v 2. rade porušila povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia pri vydaní tohto neodkladného opatrenia tým, že ona vymenila zámky na rodinnom dome v Moči, čím znemožnila žalovanému prístup do rodinného domu. Pokiaľ v rodinnom dome, ktorý bol postavený za trvania BSM, sa od právoplatnosti rozvodu bez súhlasu spoluvlastníka zdržiava a užíva ho priateľ (milenc) žalobkyne v 2. rade, má za to, že v prípade vydania tohto neodkladného opatrenia nie je možné hovoriť o rovnosti strán v konaní. Pán E. E. v rodinnom dome dlhodobo prespáva, užíva ho, a to napriek tomu, že BSM nie je vyporiadané. Je zrejme, že žalobkyňa v 2. rade úmyselne a cielene vykonáva úkony, aby svojho bývalého manžela dostala do situácie porušovateľa práva. Žalovaný je presvedčený, že to robí systematicky a premyslene s cieľom zvyšovania svojho podielu v BSM. Ako dôkaz predložil záznam z oznámenia o priestupkoch zo dňa 05. 06. 2024, z ktorého vyplýva, že C. G. mal záujem odovzdať osobné motorové vozidlo L. M., ale odovzdanie zmarila žalobkyňa v 2. rade, jej právna zástupkyňa JUDr. Ing. L. a syn H. G.. Ide o vozidlo, ktoré žalovaný kúpil svojmu synovi H. k 18. narodeninám a na ktorého kúpnej cene ani oprave sa nijako nepodieľala bývalá manželka (žalobkyňa v 2. rade). Dňa 25. 03. 2024 bolo pod sp. zn. 17C/3/2023 vydané uznesenie, ktoré určovalo povinnosť vydať synovi H. predmetný automobil. Na strane 4 uznesenia je uvedené, že žalobkyňa v 2. rade tvrdí, že žalovaný ju nepustí do domu v E., aby vyhotovila znalecký posudok potrebný k vysporiadaniu BSM. Žalovaný vyhlasuje, že kedykoľvek pustí znalca na vyhotovenie znaleckého posudku domu v E., pokiaľ tento znalec bude môcť vyhotoviť znalecký posudok aj na RD v H.. Tvrdenie žalobkyne v 2. rade, že ona nenavštevuje nehnuteľnosti, v ktorých býva žalovaný a z tohto dôvodu by žalovaný nemal navštevovať nehnuteľnosť v H., odporuje vlastníckemu právu v zmysle Občianskeho zákonníka. Po uzavretí manželstva 27. 10. 2001 žalobkyňa v 2. rade 15 rokov nikde nepracovala. Žalovaný od vzniku manželstva až do súčasnosti pracoval 14 hodín denne ako automechanik alebo stavbár pri rekonštrukcii oboch rodinných domov, zabezpečoval finančný chod a potreby rodiny, teda manželky, spoločného syna H. a nevlastnej dcéry G.. K tvrdeniu žalobkyne v 1. rade, že z dôvodu neutíchajúceho strachu a obavy zo žalovaného sa bojí navštíviť dom v H., a to nielen v exteriéri, ale aj v interiéri, čím žalobkyňiam v 1. a 2. nie je dopriaty pokojný výkon práv, nakoľko žalovaný úmyselne zneprijemňuje život v dome v H., uviedol, že on nijakým spôsobom nebráni žalobkyňi v 2. rade, aby prijala na návštevu svoju matku. Za nesúladné s výkonom vlastníckeho práva žalovaný považuje aj tvrdenie žalobkyne v 2. rade, že ju a dcéru sústavne sleduje cez okná, a keď nie sú doma, vstupuje do rodinného domu. Vstupovať do rodinného domu, ktorého je spoluvlastník v rámci BSM, je výkon vlastníckeho práva v zmysle Občianskeho zákonníka a Ústavy SR.

Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď z návrhu vyplýva, že navrhovateľom tohto neodkladného opatrenia boli tri fyzické osoby a súd upravil uznesením pomery len medzi ním a žalobkyňou v 2. rade, žalobkyne v 1. a 3. rade vo svojom odôvodnení úplne vynechal. Tento postup vedie k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré krajský súd preskúmava v odvolacom konaní.

Je nepochybné, že základom rozhodnutia súdu prvej inštancie je odovzdanie vozidla L. M., ktoré žalovaný údajne neoprávnene používal dňa 22. 05. 2024. Na strane 12 uznesenia súd uviedol nepravdivé tvrdenie, nakoľko aj z videozáznamu je zrejme, že C. G. opravoval automobil D. N. zlatohnedej metalízy, kde v motore opravoval káblový zväzok vedúci do elektroniky. Tento automobil nebol v garáži, ale pred garážou asi 2 m. V garáži bolo zaparkované auto EČ F. XXX A., ktoré je v BSM manželov. Tento zdanlivo nepodstatný detail len potvrdzuje manipuláciu súdu zo strany žalobkyne v 2. rade. Žalovaný popiera, že by do bývalej manželky sotil. Manželka mala na sebe biely pulóver, na ktorom by museli zostať stopy od oleja, ktoré mal žalovaný na rukách pri oprave auta. Keďže samotná žalobkyňa pristupovala k svojmu bývalému manželovi a nahrávala ho na telefón, tak on jej zakričal, aby si ho prestala nahrávať a povedal jej, aby prestala robiť rozbroje. V tej chvíli stála minimálne 1,5 metra od neho. Nedáva logiku tvrdenie žalobkyne v 2. rade, že sa bojí žalovaného a sama príde za ním pred garáž a kričí na neho, aby okamžite išiel odovzdať H. auto do E.. Povedal jej, že auto má odovzdať v piatok ráno 24. 05. 2024 o 9.00 hod., o čom si mali prevziať doporučenú poštu od PZ JUDr. B.. Žalobkyňa v 2. rade odpovedala, že oni nič nedostali a o ničom nevedeli. Okrem toho si logicky odporuje, ako sa dá sotiť do pleca osobu, ktorá nie je v blízkosti druhej osoby. Ak by aj pripustil, že sa to tak odohralo, tak subjektom práva, teda odovzdania vozidla, nebola žalobkyňa v 2. rade, ale ich spoločný syn H.. Súd prvej inštancie úplne opomenul vlastnícke právo syna H. k automobilu L. M.. Tento automobil žalovaný zaobstaral výlučne zo svojich finančných prostriedkov, opravil ho na vlastné náklady, bývalá manželka sa na tom nepodieľala, chcel ho odovzdať synovi (o čom svedčí aj záznam z polície zo dňa 05. 06. 2024), ktorý auto odmietol prevziať s tým, aby ho odovzdal mame pred domom v Moči, kde ho zaparkoval a auto odmietla prevziať s dokladmi aj advokátka bývalej manželky

a syna, preto požiadal o asistenciu políciu. Bývalá manželka odmietla doklady a kľúče od auta prijať a za prítomnosti polície začala kričať na právneho zástupcu žalovaného, aby okamžite vyparkoval auto pred jej garážou a následne sa zástupcovi začali vyhrážať. Pravdepodobne si neuvedomili, že žalovaný plní príkaz súdu a jeho advokát nemá žiadne právo ani povinnosť vstupovať do cudzieho auta, teda ho nemôže preparkovať. Vozidlo bolo zaparkované pred vlastným rodinným domom žalovaného a išlo o splnenie povinnosti odovzdať predmetné vozidlo jeho synovi. Keďže tento dôvod odpadol jednak z časového, vecného, hmotno-právneho a procesného hľadiska, žalovaný má za to, že zo zákona odpadol aj dôvod neodkladného opatrenia. Žalovaný vyhlásil, že nikdy počas manželstva a ani po jeho rozvode bývalú manželku fyzicky nenapadol. Nijakým spôsobom ju nemá záujem vyhľadávať ani počúvať, má len záujem rozdeliť BSM. Žalobkyňa v 2. rade išla za ním do garáže, len aby vyvolala konflikt. Podľa názoru žalovaného je záznam o podaní oznámenia zo dňa 05. 06. 2024 o odovzdaní automobilu spolu s dokladmi a kľúčmi H. G. zákonným odstránením dôvodu na vydanie neodkladného opatrenia. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol odvolaciemu súd, aby neodkladné opatrenie v časti I. a II. výroku zrušil z dôvodu, že jeho účinky pominuli.

5. Žalobkyne v 1. až 3. rade vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedli, že žalovaný cituje § 150 CSP, § 330 CSP, pripája kópiu komentára k predmetnému ustanoveniu, poukazuje na zrušenie neodkladného opatrenia zo zákona a poukazuje aj na § 143 Občianskeho zákonníka o BSM. Žalovaný pomerne nezjednotene uvádza svoje tvrdenia a poukazuje na niektoré skutočnosti, z ktorých žalobkyne nadobúdajú dojem, že si nie je dostatočne vedomý toho, čoho sa konanie vo veci samej týka. Žalovaný označuje ako dôvody svojho odvolania všetky dôvody, ktoré CSP ako odvolacie dôvody pripúšťa, avšak nad rámec citovania ich znenia neuvádza nič bližšie, okrem zmätočnej argumentácie k dôvodu odvolania uvedeného v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. Celé odvolanie žalovaného je skôr vyjadrením žalovaného v konaní, resp. vyjadrenie k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a nie odvolaním proti rozhodnutiu, a preto je náročné vyjadriť sa k týmto odvolacím dôvodom. Žalobkyne dostatočne osvedčili potrebu dočasnej úpravy pomerov, a preto súd správne rozhodol. Odvolanie považujú za zmätočné. Žalovaný je v omyle čo sa týka vlastníckeho vzťahu k sporným nehnuteľnostiam, a to najmä vo vzťahu k domu v H.. Dom v H. je v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne v 2. rade a žalovaného, každého v podiele 1/2 k celku, pričom dom v H. aj s pozemkami bol žalobkyňi v 2. rade a žalovanému darovaný rodičmi žalobkyne v 2. rade. Dom v H. postavil otec žalobkyne v 2. rade a žalovaný tento dom získal len kvôli tomu, že sa priženil do rodiny a rodičia žalobkyne v 2. rade im tento z dobrej vôle darovali. Nie je celkom zrejmé, prečo si žalovaný myslí, že dom v H. postavil on sám vlastnými rukami, keď dom staval otec žalobkyne v 2. rade ešte začiatkom 80-tych rokov. Žalovaný mal v tom čase cca 7 rokov a žalobkyne nemajú vedomosť o tom, že by sa zúčastnil výstavby darovaného domu. V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v podiele 1/1 k celku je výlučne pozemok parcely registra CKN, parc. č. XXX/X o výmere 101 m² zastavaná plocha a nádvorie a pozemok parcely registra CKN, parc. č. XXX/X o výmere 732 m² záhrada, v k. ú. H. evid. na LV č. XXX, ktorých sa však žaloba o určenie vlastníckeho práva netýka, týka sa ich ale návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko ide o pozemky jednak pod domom a jednak pri dome. Z uvedeného dôvodu tieto pozemky nebolo možné z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vynechať. K špekuláciám žalovaného, že v dome v H. býva bez jeho súhlasu „milenc“ jeho bývalej manželky, jej matka a sestra, žalobkyne uviedli, že v dome v Moči nebýva okrem žalobkyne v 2. rade a jej syna H. nikto iný. Na č. I. 411 (v spise) žalovaný uvádza niekoľko argumentov k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. K týmto tvrdeniam žalobkyne uviedli, že neodkladným opatrením sa poskytla bezodkladná ochrana právam a záujmom žalobkyň, ktorá je dočasná, a to najmä z dôvodu, že žalovaný opakovane fyzicky napadol žalobkyňu v 2. rade. Vôbec nie je zrejmé, z ktorej časti uznesenia usúdil žalovaný, že žalobkyne žiadali ich ochranu zo strany súdu z dôvodu odovzdania motorového vozidla L. M. žalovaným jeho synovi H.. Tento proces súd uviedol v uznesení z dôvodu, že pri ňom došlo k opakovanému fyzickému napadnutiu žalobkyne v 2. rade žalovaným, kedy bola žalobkyňa v 2. rade nútená podať trestné oznámenie a žiadať Políciu SR o pomoc. Argumentácia žalovaného, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď upravil pomery iba medzi žalobkyňou v 2. rade a žalovaným, je podľa názoru žalobkyň neúčinná, a takto zdôvodnená vada konania je vzhľadom na obsah návrhu, ako aj obsah uznesenia mylná. Žalovaný uvádza v odvolaní videozáznam, ktorý však nie je uvedený ako príloha, alebo dôkaz, ktorý by predkladal a netvorí ani súčasť spisu.

Čo sa týka olejových stôp na bielom pulóvri po sotení žalobkyne v 2. rade žalovaným, k tomuto tvrdeniu žalobkyne uviedli, že žalobkyňa v 2. rade mala na sebe biele tričko a na tomto sa nachádzali stopy oleja po strčení do nej, avšak žalobkyňa v 2. rade po tom, ako ju žalovaný fyzicky napadol, si toto tričko vyzliekla a „hodila“ ihneď do práčky, nakoľko bola v šoku, vydesená a zhnusená a mala potrebu zo

seba všetku „špinu“ zmyť. Svedok H. G. uvedený flak videl na vlastné oči. Aj keby žalobkyňa v 2. rade odniesla na políciu tento „pulóver“, nevykonávala by sa expertíza (daktyloskopické skúmanie odtlačkov prstov a ani chemický rozbor oleja), aby sa preukázalo alebo vyvrátilo jej tvrdenie. Uvedená skutočnosť sa týka objasnenia priestupku, a nie vydania neodkladného opatrenia, pričom priestupkové konanie ešte nebolo ukončené. Žalobkyňa v 2. rade z dôvodu právnej istoty popiera, že by na žalovaného kričala alebo ho nahrávala na mobil. Nie je ďalej zrejmé, prečo žalovaný uvádza, že subjektom práva je H. G. a už vôbec nie je zrejmé, prečo by sa mal súd zaoberať vlastníckym vzťahom H. G. k vozidlu. Po doručení neodkladného opatrenia žalovanému (03. 06. 2024) došlo už dňa 05. 06. 2024 k jeho porušeniu zo strany žalovaného, o čom bolo žalobkyňou v 2. rade spísané aj oznámenie o priestupku. Potvrdenie o oznámení žalobkyne priložili ako dôkaz do konania a pripojili ho aj k tomuto vyjadreniu ako prílohu. Žalobkyne nevzhliadli, v akom rozsahu sa uznesenie napáda, nakoľko žalovaný uviedol „že sa odvoláva proti uzneseniu“, z čoho vyplýva, že aj proti III. výroku, ktorým však súd návrh žalobkyň sčasti zamietol. Žalobkyne sú toho názoru, že odvolanie nemá náležitosti podľa § 363 CSP, a preto navrhli odvolaciemu súdu, aby odvolanie podľa § 386 písm. d/ CSP odmietol. V prípade, ak odvolací súd zistí, že podmienky pre odmietnutie odvolania nie sú splnené, navrhli napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného, ktoré z hľadiska jeho obsahu smerovalo proti I. a II. výroku vydaného uznesenia, nie je dôvodné.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,
h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

12. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu prvoinštančný súd v častiach relevantných pre odvolací prieskum (I. a II. výrok) vyvodil zo svojich skutkových zistení správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v týchto častiach v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, a preto sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tieto dôvody opakoval. Odvolací súd v rámci preskúmania odvolaním napadnutého uznesenia zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania napadnutého uznesenia súdom prvej inštancie.

14. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená. V rámci civilného sporového konania je nariadenie neodkladného opatrenia možné iba na návrh a za splnenia zákonných predpokladov. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného

účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Pred nariadením neodkladného opatrenia tak súd v celkovom kontexte požadovanej ochrany posudzuje, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality) a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

15. Pojem násilia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu.

16. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty:

- násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku,
- násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci,
- násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach,
- násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky,
- psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím (uznesenie NS SR z 15. októbra 2012, sp. zn. 5M Cdo 10/2012).

17. V súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obeť.

18. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu, vzhľadom na všetky okolnosti, javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené, pretože ide o rozhodnutie o neodkladnom opatrení, pričom výsluch strán nie je nevyhnutný (§ 329 ods. 1 CSP).

19. Žalobkyne sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhali vo vzťahu k žalobkyni v 2. rade uloženia zákazu žalovanému vstupovať na nehnuteľnosti v obci Moča (podrobne špecifikované v podanom návrhu), pričom súd prvej inštancie návrhu v tejto časti vyhovel. Odvolací súd sa v rámci odvolacieho prieskumu napadnutého uznesenia v tejto časti so záverom súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožnil, keďže mal za osvedčenú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúcu v dočasnom zákaze vstupu žalovaného (bývalého manžela žalobkyne v 2. rade) na dotknuté nehnuteľnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že tvrdenia žalobkyne v 2. rade o násilnom správaní žalovaného v minulosti vyplývajú aj z listín pripojených k súdnemu spisu. Z výpisu z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR založenej v pripojenom priestupkovom spise Okresného úradu Komárno, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-KN-OVVS-2022/001503 je zaznamenaný postih žalovaného v priestupkovom konaní pre spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch – bloková pokuta č. L0108971 zo dňa 24. 09. 2021 uložená OO PZ O. F. – schválnosti voči bývalej manželke. Súčasťou priestupkového spisu je aj rozkaz o uložení sankcie za priestupok zo dňa 04. 02. 2022, ktorým bol žalovaný uznaný vinným preto, že dňa 08. 11. 2021 v čase okolo 17.00 hod. v obci H. v priestoroch garáže patriacej k rodinnému domu č. XXX po slovnej výmene názorov so žalobkyňou v 2. rade túto opľul do tváre, následne ju sotil do praveho ramena, kopol do oblasti ľavého stehna, pričom k zraneniu osôb nedošlo a povedal jej slová „zabijem Ťa“, čím sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/, písm. e/ zákona o priestupkoch jeho úmyselným narušením druhovo iným hrubým správaním na blízkej osobe. Odvolací súd tak pri svojom rozhodovaní nevychádzal len z tvrdení žalobkyne v 2.

rade, ale aj s ňou predložených a súdom prvej inštancie vyžiadaných dôkazov, z ktorých je násilné správanie žalovaného nepochybne zrejmé. Žalovaný ostatne v podanom odvolaní tvrdenia žalobkyne v 2. rade a ani produkované dôkazy relevantne nespochybnil, len poprel ňou opísaný skutkový priebeh posledného incidentu zo dňa 22. 05. 2024. Žalovaný k podanému odvolaniu síce pripojil záznam o podaní oznámenia advokátom žalovaného o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 05. 06. 2024, týmto však nebol osvedčený iný skutkový stav, ako tomu bolo v priebehu konania na súde prvej inštancie. Obave z možného opakovania protiprávneho konania voči žalobkyne v 2. rade nasvedčuje aj správanie žalovaného po vydaní napadnutého uznesenia, keď žalobkyňa v 2. rade opätovne podala trestné oznámenie na žalovaného vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu (podanie je zaevidované pod č. ORPZ-KN-OPP6-P-46/2024), ktorého sa mal dopustiť dňa 05. 06. 2024 tým, že porušil povinnosť uloženú mu neodkladným opatrením. V intenciách vyššie uvedených skutočností mal odvolací súd za to, že žalobkyňa v 2. rade osvedčila potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi ňou a žalovaným dočasným zákazom vstupu žalovaného na dotknuté nehnuteľnosti nachádzajúce sa v obci H.. Aj keď sú dotknuté nehnuteľnosti v spoluvlastníctve žalovaného a žalobkyne v 2. rade, podľa názoru odvolacieho súdu nariadený zákaz vstupu nepredstavuje neprímeraný zásah do práv žalovaného, keďže nehnuteľnosti v obci H. trvale neobýva, ale býva v rodinnom dome v obci E., ktorý je tohto času v BSM žalobkyne v 2. rade a žalovaného, kde má žalovaný aj trvalý pobyt.

20. Žalobkyne sa podaným návrhom domáhali aj uloženia zákazu žalovanému priblížiť sa k žalobkyne v 2. rade na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, pričom súd prvej inštancie návrhu v tejto časti vyhovel s tým, že zákaz priblíženia považoval za dôvodný na vzdialenosť 10 metrov. Odvolací súd sa aj v tejto časti s rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožnil, nakoľko z tvrdení žalobkyne v 2. rade a produkovaných dôkazov možno mať nateraz osvedčené, že žalovaný má sklony správať sa vo vypätých situáciách nátlakovo až násilne, žalobkyňu v 2. rade dňa 22. 05. 2024 fyzicky napadol a opakovane jej strpčuje život. Obavy žalobkyne v 2. rade z narušenia jej telesnej a duševnej integrity preto vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné a zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou úkonov v trestných a civilných konaniach za primeraný ochrannému účelu, ktorému neodkladné opatrenie má v takýchto prípadoch dočasne slúžiť.

21. Žalovaný v podanom odvolaní ďalej namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že navrhovateľkami tohto neodkladného opatrenia boli tri fyzické osoby a súd uznesením upravil pomery len medzi ním a žalobkyňou v 2. rade, pričom žalobkyne v 1. a 3. rade vo svojom odôvodnení úplne vynechal. K uvedenej námietke odvolací súd uvádza, že predmetom konania vo veci samej je žaloba o určenie vlastníckeho práva žalobkyne v 1. rade k štvrtinovému podielu na dotknutých nehnuteľnostiach v obci Moča a zároveň sa žalobkyne v 1. až 3. rade žalobou domáhajú určenia, že štvrtinový podiel na dotknutých nehnuteľnostiach patrí do dedičstva po ich právnom predchodcovi – poručiťovi neb. G. B.. V konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiťovi, možno považovať za ustálený záver, že až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci sú všetci dedičia považovaní za jej vlastníkov, pričom v danom určovacom spore majú títo postavenie tzv. nútených procesných spoločníkov (§ 78 ods. 1 CSP). Konania o takejto žalobe sa tak musia zúčastniť (ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak by bol daný nedostatok vecnej legitímácie (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. mája 2019, sp. zn. 8Cdo/94/2018). Žiadne ustanovenie CSP nebráni uplatniť návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu čo i len k jednému z nútených procesných spoločníkov (§ 78 ods. 1 CSP). Odvolacia námietka žalovaného preto neobstojí, keďže návrh na vydanie neodkladného opatrenia smeroval výlučne k ochrane žalobkyne v 2. rade a len vo vzťahu k žalobkyne v 2. rade bolo neodkladné opatrenie v časti zákazu vstupu na dotknuté nehnuteľnosti v obci Moča a zákazu priblíženia aj nariadené.

22. Irelevantné pre účely tohto konania je aj poukazovanie žalovaného na vyriešenie jeho sporu so synom H. G. ohľadne odovzdania motorového vozidla továrenskej značky L. M., nakoľko tento spor s prejednávanou vecou a narušeným osobným vzťahom žalovaného a žalobkyne v 2. rade po rozvode ich manželstva nijako nesúvisí.

23. V kontexte vyššie uvedených skutočností odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti I. a II. výroku, ako aj v časti IV. súvisiaceho výroku o trovách konania, na ktoré súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP).

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že odvolací súd priznal plne úspešnej žalobkyni v 2. rade nárok na ich náhradu proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

28. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.